

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/99/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620010607
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7620010607.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Františka Ševčoviča, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1, § 155 ods.1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. novembra 2022, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 7.6.2022, sp. zn. 1T/11/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b), c) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 os.1 písm.c) Tr. zákona účinného do 31.7.2019 na tom skutkovom základe, že

-dňa 14. júna 2019 v čase okolo 22:09 h, v obci C., D. C. E. F., na križovatke ulíc Zelená a Bystrá, obžalovaný A. B. fyzicky napadol poškodeného C. G., kráčajúceho po ceste tak, že ho odzadu raz udrel koncovou časťou kovového zdviháka na automobil do temenej oblasti hlavy, na čo poškodený spadol na zem, kde ho opätovne jedenkrát udrel daným zdvihákom do oblasti pravého kolena, pri čom z vrecka nohavíc mu mimovoľne vypadla finančná hotovosť vo výške 38,- € a krabička cigariet zn. LM v hodnote 3,30 €, ktoré si privlastnil a následne v blízkosti pristavilo osobné motorové vozidlo nezistenej značky a evidenčného čísla, z ktorého vystúpili už odsúdení F. G. a B. G. a títo drevenými latami udierali ležiaceho poškodeného po chrbte a pravom ramene, kde už odsúdený F. G. ešte udrel poškodeného opakovane päšťou do oblasti tváre, čím poškodenému obžalovaný spôsobil celkovú škodu krádežou vecí vo výške 41,30 € a fyzickým útokom mu podľa znaleckého posudku spôsobil tržno-zmliaždenú ranu temenej oblasti hlavy a reznú ranu pravého kolena s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní od 14.06.2019 do 30.06.2019, avšak pri väčšej intenzite násilia, ktoré smerovalo na oblasť hlavy, mohlo dôjsť k zlomenine lebečnej klenby so vznikom vnútrolebečného krvácania a poraneniu životne dôležitého orgánu ľudského tela a to mozgu a už odsúdení F. G. a B. G. poškodenému spôsobili pomliaždenie okolia pravého oka a pomliaždenie pravej strany hrudníka s dobou liečenia a práceneschopností do 7 dní.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods.2, ods.4 Tr. zákona, § 39 ods.2 písm. a) Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu mu podmienene odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm.d) Tr. zákona mu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodenému C. G., nar. XX.XX.XXXX v C. E. F., bytom F. XXX/XX, C. vo výške 283,64 €.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť poškodenému C. G., nar. XX.XX.XXXX v C. E. F., bytom F. XXX/XX, C. náhradu škody vo výške 283,64€ titulom bolestného.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenej Sociálnej poisťovni, pobočka Spišská Nová Ves, Elektrárnská 10, Spišská Nová Ves náhradu škody vo výške 59,40 € titulom vyplatených nemocenských dávok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal poškodenú Union zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 814 53 Bratislava, IČO: 36 284 831 s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie prokurátor čo do výroku o treste. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie aj obžalovaný A. B. prostredníctvom obhajcu. Takto podané odvolania odôvodnili nasledovne.

Obžalovaný A. B. v dôvodoch odvolania uviedol, že skutok, za ktorý bol stíhaný a odsúdený nespáchal. Vykonané dokazovanie nevyvrátilo možnosť iného priebehu skutkového deja. To, že skutok sa udial tak, ako je to uvedené v obžalobe nepotvrdzujú žiadne objektívne dôkazy a takýto priebeh skutkového deja je založený výlučne na výpovedi poškodeného a členov jeho rodiny, pričom tieto výpovede si odporujú. Podrobne rozobral rozpory vo výpovediach poškodeného a poukázal na to, že výpoveď poškodeného z prípravného konania je v rozpore s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Svedok C. G. mladší vypovedal tak, že jeho výpoveď bola vopred pripravená, aby zodpovedala výpovedi poškodeného a jeho výpoveď je v rozpore s výpoveďou otca (poškodeného). Svedkyňa H. A. - družka poškodeného samotnú bitku nevidela, na miesto prišla až následne a o tom, čo sa stalo vie od poškodeného a svojho syna. A. H. nevidela žiaden zdvihák v rukách obžalovaného a uvádzala, že zdvihák mala z rúk obžalovaného A. H.. Svedkyňa A. H. však nepotvrdila, že by obžalovanému zobrala z rúk nejaký zdvihák. Svedkyňa I. G. – sestra poškodeného nevidela, že obžalovaný mal udrieť poškodeného. Skutočnosť, že sa skutok mal stať ako je uvedený v obžalobe nepotvrdil ani J. G. – otec poškodeného. Svedkyňa A. H. vypovedala na hlavnom pojednávaní, že v skutočnosti sa s poškodeným bil syn obžalovaného G.. Pokiaľ súd pred odstup času neuveril zmenenej svedeckej výpovedi A. H., rovnako mal súd v takomto prípade postupovať aj pri zmenenej výpovedi poškodeného C. G. oproti jeho výpovedi z prípravného konania. Z uvedených svedeckých výpovedí nemožno spoľahlivo ustáliť záver, že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného, t.j., že by ho udrel zdvihákom. Celá konštrukcia obžaloby, s ktorou sa stotožnil súd v rozsudku stojí v podstate len na výpovedi syna poškodeného, nakoľko iné osoby nepotvrdili, že by videli, ako obžalovaný napadol poškodeného a sám poškodený v prípravnom konaní poprel že by videl, kto ho napadol. Poškodený svoju výpoveď zmenil až na hlavnom pojednávaní. Priebeh skutkového deja tak, ako je uvedený v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku je nelogický, pričom úplne absentuje motív spáchania skutku. Oproti skutkovému deju obžaloby stojí skutkový dej popísaný obžalovaným. On poškodeného nenapadol, ale poškodený sa bil s jeho synom po tom, čo poškodený obťažoval K. H. a jeho syn menovanú bránil. On bol doma a o bitke sa dozvedel až potom, čo prišla K. H. oznámiť, že sa jeho syn bije s poškodeným. Toto potvrdila bývalá manželka A. G.. K. H. potvrdila, že ju napadol poškodený a syn obžalovaného G. G. ju pred poškodeným bránil. Svedok G. G. sám potvrdil, že to bol on, kto sa bil s poškodeným po tom, čo bránil K. H.. To isté potvrdila svedkyňa L. M. a A. H.. Priebeh skutkového deja podľa obžaloby potvrdzujú aj svedecké výpovede svedkov N. C., ml. , O. G., O. A., N. K. a H. H.. Považuje za absurdne, aby za situácie, kedy sa jeho syn priznal k tomu, že to bol on a nie jeho otec, kto sa bil s poškodeným, bol za takýto skutok odsúdený. Svedkyne H., M., H., ktoré boli priamymi svedkami incidentu nemali dôvod vypovedať nepravdivo, ide o svedkyne, ktoré nie sú v príbuzenskom vzťahu s ním. Zranenia poškodeného mohli vzniknúť aj iným predmetom, než len kovovým zdvihákom, toto pripustil znalec MUDr. Piovarčí. Vypočutí svedkovia potvrdili, že jeho syn bil poškodeného drevenou latou. Žiaden kovový zdvihák nebol v priebehu trestného konania zabezpečený. Namietla, že by sa

dopustil trestného činu výtržníctva a rovnako trestného činu krádeže. Keďže poškodeného nenapadol, nemohol si prisvojiť ani hotovosť vo výške 38,- eur a krabičku cigariet. Poškodený bol v daný deň vo večierke, kupoval si tam alkohol, a že disponoval takouto finančnou hotovosťou, to potvrdil len syn poškodeného. Súd prvého stupňa postupoval v rozpore s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por. a § 168 ods.1 Tr. por. Správne mal súd rozhodnúť o jeho oslobodení spod obžaloby. Nesprávny je záver okresného súdu o prevahe priťažujúcich okolností, lebo prinajmenšom je daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že viedol riadny život. Prvé štyri záznamy v odpise registra trestov sa týkajú odsúdení slovenskými súdmi, ktoré však majú charakter neodsúdení. Ďalšie záznamy 5 – 9 sa týkajú odsúdení cudzozemskými súdmi, a na ktoré s poukazom na ustanovenie § 7b ods.2 Tr. zák. v spojení s § 438e Tr. zák. nemožno prihliadať. Posledný desiaty záznam sa týka tiež cudzozemského odsúdenia, ktoré rozhodnutie bolo vydané po spáchaní skutku v prejednávannej trestnej veci. Charakteristiku z miesta bydliska má kladnú. V predmetnej trestnej veci nebol zabezpečený lekársky posudok v zmysle § 437/2004 Z.z. ako spôsobilý podklad pre rozhodnutie o nároku poškodeného na náhradu škody na zdraví. Navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu vo výroku o vine, treste a vo výroku o náhrade škody a oslobodiť ho spod obžaloby.

Prokurátor odôvodnil odvolanie čo do výroku o treste, že neboli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods.1 Tr. zák. vzhľadom na okolnosti prípadu, alebo vzhľadom na pomery páchatel'a. Neboli splnené podmienky ani na použitie ustanovenia § 39 ods.2 písm. a) Tr. zák. Vzhľadom aj na osobu obžalovaného a skutočnosť, že sa dopustil až troch úmyselných trestných činov navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a sám uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný, že nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní najmenej 6 rokov by bol zjavne neprimeraným trestom. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste. Poukázal na nález ÚS SR Pl. US 106/2011. Prokurátor konštatuje, že nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby bez toho, aby túto svoju argumentáciu bližšie podporil s poukazom na konkrétne skutočnosti. V ďalšej časti vyjadrenia opakuje dôvody odvolania vo vzťahu k uloženému trestu. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení rozsudku popisuje jednotlivo vykonané dôkazy a čo z nich zistil. Na základe toho vyslovuje záver, že na základe takto vykonaného dokazovania mal dostatočne preukázané, že sa skutku dopustil obžalovaný A. B.. Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku a vo svojej výpovedi poprel spáchanie skutku. Na svoju obranu uviedol, že v rozhodný deň bol doma so svojou exmanželkou A. G. a prišla za nimi pani H., ktorá mu uviedla, že sa jeho syn G. G. bije s poškodeným C. G.. Keď mal vyjsť z domu, videl už len políciu a sanitku, hľadal svojho syna. Potom prišiel domov a mu syn mal povedať, že poškodený obchytkával H., a tak na neho vzal palicu alebo hranol a mal udrieť poškodeného po hlave, aj po ruke, aj po nohe. Zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčovaný reťazou dôkazov, a to jednak výpoveďou poškodeného C. G., jeho syna C. G. ml., svedkyňou I. G., A. H. a A. H.. Tieto všetky osoby v postavení svedkov na hlavnom pojednávaní uviedli skutočnosti, ktoré potvrdili, že bol to práve aj obžalovaný A. B., ktorý v kritický deň napadol poškodeného C. G. st.. Poškodený C. G. uviedol, že spoločne so svojím synom C. sa vracal z večierky domov a bol to práve obžalovaný A. B., ktorý skrytý za domom mal v ruke zdvihač a ho udrel do oblasti hlavy, na to spadol a obžalovaný ho udrel aj do oblasti kolena. Následne sa pridali k tomu útoku už odsúdení B. G. a F. G., ktorí ho bili po ďalších častiach tela. Vtedy mu mala z vrecka vypadnúť aj hotovosť a krabička cigariet, ktoré mu odcudzil obžalovaný A. B.. Pri napádaní útočníkmi ho bránil jeho syn C.. Tento incident mali vidieť aj A. H. a I. G.. Tiež potvrdil, že bol hospitalizovaný v nemocnici a dočasne práceneschopný. Vyvrátil obranu obžalovaného, že mal byť napadnutý jeho synom G. G., pretože ten v kritický čas sa na mieste nenachádzal. Táto usvedčujúca výpoveď korešponduje s výpoveďou svedka C. G. A., ktorý potvrdil výpoveď poškodeného C. G. st. o jeho napadnutí obžalovaným A. B., ktorý ho udrel 1x do zadnej časti hlavy a aj po nohe so zdvihákom a súčasne popísal konanie dvoch, už toho času spoluodsúdených.

Tiež potvrdil, že v čase incidentu nebol nikto iný pri bitke a poškodeného nenapadol G. G. A., teda syn obžalovaného A. B.. Súd vyhodnotil túto výpoveď, aj vzhľadom na v tom čase vek maloletého svedka ako vierohodnú, pretože znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že má spôsobilosť posúdiť udalosti s reálnym pohľadom, bez zámerného skresľovania a na úrovni svojich kognitívnych a hlavne pamäťových spôsobilostí.

Svedkyňa A. H. síce priebeh bitky nevidela, ale na inkriminované miesto prišla so svedkyňou I. G. a videla v rukách obžalovaného A. B. zdvihák. Svedkyňa I. G. potvrdila, že dobehla na miesto, kde bili poškodeného a videla tam obžalovaného A. B., ktorý mal niečo v rukách železné a jeho brata F. a mladšieho B. G.. To už poškodený ležal dobitý na zemi. Na rozdiel od prípravného konania, svedkyňa A. H. v konaní pred súdom uviedla, že v inkriminovaný čas videla, ako syn obžalovaného G. G. spoločne aj so svojim strýkom napadli poškodeného a práve syn obžalovaného A. B. - G. G. mal napadnúť poškodeného zozadu, a keď spadol, mal ho ešte aj na zemi zmlátiť. Napadnúť ho mal so zdvihákom a druhý útočník označený ako F. ho mal biť doskou. Po bitke mala pribehnúť k nim sestra poškodeného. Potvrdila, že v čase bitky sa na mieste nachádzal aj syn poškodeného C. G., ale svedkyňu K. H. počas incidentu nevzhládla, avšak táto výpoveď je zhodnou výpoveďou s jej výpoveďou v prípravnom konaní, čo sa týka popísania konania útočiaceho G. G., ale v prípravnom konaní uvádzala ako osobu namiesto tohto útočníka, osobu obžalovaného A. B.. Súd neuveril tejto zmenenej výpovedi, vzhľadom na ňou deklarovaný odstup času od spáchania skutku. Rozsah zranení bol zistený jednak z lekárskeho správy a z výsluchu znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, ktorý uviedol vo svojich záveroch, že zranenia poškodenému, ktoré utrpel pri fyzickom incidente zo strany útočníka, ktoré útoky smerovali na hlavu, je ním tržno-zmliaždená rana temenej oblasti hlavy a smerujúca na nohu - rezná rana pravého kolena. Tieto zranenia možno považovať za ľahké poranenia s nekomplikovaným priebehom. Mechanizmus vzniku týchto zranení

zodpovedá, že poškodený bol napadnutý zozadu úderom do zadnej temenej časti hlavy jedným úderom, a to kovovou časťou zdviháka, konkrétne jeho dolnou časťou, čo spôsobilo poranenie v oblasti hlavy. O., ktorá bola na pravom kolene, tá bola spôsobená tiež úderom týmto zdvihákom, ale išlo o reznú ranu, a preto úder musel byť jeho bočnou časťou. Intenzita útokov, že ak bol použitý masívny nástroj, tak intenzita použitej sily, ktorou bola zasiahnutá hlava a pravé koleno, bola nízka. Keďže bola zasiahnutá hlava poškodeného, išlo o ohrozenie životne dôležitého orgánu. Nevylúčil možnosť, že poškodenie zadnej temenej časti hlavy mohlo byť spôsobené aj iným nástrojom ako kovovým zdvihákom, napr. dreveným hranolom, ale pri poranení kolena už to vylúčil. A preto obrana obžalovaného A. B. v rámci vykonaného dokazovania neobstojí, pretože práve osoba, ktorá sa priznala ku tomu, že tieto zranenia mala spôsobiť, a to svedok G. G. (syn obžalovaného A. B.), ním popísaný spôsob vykonania skutku v časti týkajúcej sa spôsobu útoku na hlavu a telo poškodeného, nezodpovedá mechanizmu zranení u poškodeného. Sám svedok G. G. uvádzal, že mal biť z celej sily viackrát po hlavu poškodeného, ale spôsobený následok v temenej časti hlavy tomu nezodpovedá, a preto jeho výpovedi súd neuveril.

Svedkyne A. G. a P. G. zhodne potvrdili, že sa G. G. im priznal, že napadol poškodeného z dôvodu, že bránil svedkyňu H. pred poškodeným. Svedkovia N. C., O. A., N. G., J. G., O. G., H. H. a N. K. neboli svedkami incidentu pri ktorom bol zbitý poškodený C. G., ale vyjadrovali sa iba k udalostiam, ktoré predchádzali napadnutiu. K výpovedi K. H. súd uvádza, že síce potvrdzuje verziu svedka G. G. o napadnutí poškodeného, ale nemala v jeho rukách vidieť žiadnu zbraň a tiež zo žiadnej inej svedeckej výpovede mimo svedka G. G. nevyplynula jej prítomnosť pri takomto incidente a preto súd mal pochybnosti o tom, či vôbec bola prítomná pri napadnutí poškodeného v kritický čas. Tiež k výpovedi svedkyne L. M. súd uvádza, že síce popísala ako napadol svedok G. G. poškodeného (sám bez prítomnosti iných osôb a spôsobom, že ho opakovane udieral niečím hrubším bez konkrétosti), ale mechanizmus vzniku zranení nezodpovedá ďalším dôkazom, či už záverom znaleckého dokazovania alebo svedeckým výpovediam, ktoré či už vyvracajú obranu obžalovaného alebo potvrdzujú verziu obrany obžalovaného.

Teda vyhodnotením vykonaných dôkazov okresný súd mal za to, že z výpovedí poškodeného, svedka C. G. ml., svedkyne A. H., A. H. a I. G. vyplynulo, že bol to práve obžalovaný A. B., ktorý v kritický čas sa nachádzal na kritickom mieste a napadol poškodeného do oblasti hlavy a pravého kolena, a teda mechanizmus vzniku zranení zodpovedá aj výsledkom znaleckého dokazovania z ktorých vyplynulo, že poškodený utrpel zranenie hlavy kovovým nástrojom jedným úderom nízkej intenzity, avšak došlo k poškodenou kože a podkožia a nie skeletu hlavy, ktoré si zanechalo trvalý následok - jazvu v tvare písmena V a utrpel reznú ranu pravého kolena pôsobením kovového nástroja, ktorým mu bol spôsobený

trvalý následok - jazvu na bočnej strane kolena. Útoky na hlavu a na koleno boli nízkej intenzity, ale keďže pri incidente bola zasiahnutá hlava poškodeného, v tomto prípade sa jedná o ohrozenie životne dôležitých orgánov. Po tom, ako poškodený bol zbitý, mu z vrecka nohavíc mimovoľne vypadla finančná hotovosť a krabíčka cigariet, ktorú podľa usvedčujúcej výpovede svedka C. G. A., ktorú verifikoval poškodený C. G. C., mu odcudzil obžalovaný A. B. a predmetného skutku sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom v obci Smižany na križovatke ulíc Zelená a Bystrá tým, že napadol iného so zbraňou, čím naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestných činov - zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods.1 písm.c) Tr. zákona účinného do 31.7.2019.

Vo výroku o treste uloženom obžalovanému A. B. okresný súd uviedol, pri ukladaní druhu a výmery trestu u obžalovaného prihliadal na jeho osobu, osobné pomery, spôsob spáchania skutku, jeho následok, na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a na to, že sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti v priamom úmysle a najzávažnejšieho trestného činu sa dopustil v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zákona.

Poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného nezistil. Priťažujúcou okolnosťou bolo to, že spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona.

Ukladal obžalovanému A. B. úhrnný trest podľa ustanovení § 41 ods. 1 Tr. zákona za viac zbiehajúcich trestných spáchaných jedným konaním. Najprísnejším trestným činom z nich je zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zákona, ktorý je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v jeho osobitnej časti ustanovil trest odňatia slobody, kde horná hranica trestnej sadzby prevyšuje 5 rokov, a preto súd, vzhľadom na ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zákona musí povinne ukladať trest odňatia slobody. Teda rozpätie trestnej sadzby pri tomto konkrétnom trestnom čine je od 4 do 10 rokov. Keďže okresný súd zistil, že u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, postupoval podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona a zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a teda súd mal ukladať trest odňatia slobody u obžalovaného v rozpätí od 6 do 10 rokov. Mal za to, že u obžalovaného prichádza do úvahy postup podľa § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, a to mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Tr. zákonom, pretože ho odsudzuje za pokus k najprísnejšie trestne trestného činu a vzhľadom na povahu a závažnosť pokusu, má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Tr. zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, limitujúc použitím § 39 ods. 3 Tr. zákona, a preto mu uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, ktorého výkon podmienene odložil s probačným dohľadom nad jeho správaním so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov s uložením povinnosti spočívajúcej v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodenému C. G. vo výške 283,64 eur z titulu bolestného. Okresný súd mal za to, že takto uložený výchovný trest na slobode u obžalovaného je postačujúci aj vzhľadom na jeho osobu, osobné pomery, možnosti nápravy, na spôsob spáchania činu a jeho následok.

Aj výrok o náhrade škody odôvodnil tak, ako to uvádza v odôvodnení napadnutého rozsudku na čl.16 rozsudku.

Okresný súd nepresvedčil odvolací súd odôvodnením rozsudku, a to preto, že odôvodnenie rozhodnutia nezodpovedá ustanoveniu § 168 ods.1 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

V danej trestnej veci je dôkazná situácia založená na dvoch skupinách dôkazov. Na jednej strane výpoveď poškodeného C. G., svedkov C. G. A., A. H. (ktorá síce oproti prípravnému konaniu pozmenila výpoveď), A. H. a I. G..

Na druhej strane výpoveď obžalovaného, syna obžalovaného G. G., L. M. a K. H.. Obžalovaný namieta, že súd prvého stupňa hodnotil vykonané dôkazy len v jeho neprospech, pričom vôbec neuviedol, prečo neveriť dôkazom svedčiacim v jeho prospech. S týmto možno súhlasiť, lebo odôvodnenie rozsudku súdu

prvého stupňa toto neobsahuje, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 2 ods.12 Tr. por. a § 168 ods.1 Tr. por.

Okresný súd pri vykonávaní dôkazov sa vôbec nezaoberal motívom trestného činu na strane obžalovaného A. B., pri druhej skupine dôkazov ako motív trestného činu sa spomína obťažovanie K. H. poškodeným C. G.. Pritom zistený motív trestného činu uľahčí ustáliť skutkový dej bez dôvodných pochybností. Nemožno prehliadnuť právoplatné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 18.3.2021, sp. zn. 1T/11/2020, ktorým boli obvinení F. G. a B. G. uznaní za vinných z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. pre skutok zo dňa 14.6.2019.

Keďže odvolací súd zrušil výrok o vine napadnutého rozsudku, musel zrušiť aj výroky o treste a náhrade škody, ktoré mali podklad vo výroku o vine. Odvolacími námietkami k výrokom o treste a náhrade škody je v tomto štádiu trestného konania bezpredmetné sa zaoberať, keďže v prvom rade sa musí ustáliť skutkový stav bez dôvodných pochybností.

Ak na hlavnom pojednávaní svedok uvedie, že vzhľadom na odstup času si všetky podrobnosti resp. okolnosti prípadu už nepamätá, alebo ak sa svedok odchyli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede a strany nenavrhnú predloženie skoršej výpovede podľa § 264 ods.1 Tr. por., má tak urobiť súd na základe § 2 ods.11 Tr. por. so zreteľom na ustanovenie § 253 ods.3 Tr. por. a vzhľadom na ustanovenie § 2 ods.10 Tr. por., ktoré predpokladá, že súd rozhodne spravodlivo, podmienkou čoho je zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Aj keď v dikcii § 2 ods.10 Tr. por. to nie je výslovne uvedené, z textu „... postupovať tak, aby bol zistený (teda nie „zistiťovaný“) skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti“ vyplýva, že ide o požiadavku, resp. zásadu náležitého zistenia skutkového stavu veci – ako základného predpokladu pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Možno síce namietkať, že pojem „spravodlivé rozhodnutie“ nie je v zákone definované a závisí od vzťahu strán k výsledku konania, t.j. k rozhodnutiu, predstavuje však širší spoločenský hodnotiaci pohľad na výsledok konania a rozhodnutia súdu v konkrétnej veci než len hodnotenie dotknutých strán. Inými slovami, spravodlivé súdne rozhodnutie bude také, ktoré predpísaným procesným spôsobom dokazovania viedlo k náležite zistenému skutkovému stavu veci, a z toho na základe zákona odvodeným konzekvenciám proti obžalovanému, teda rozhodnutie ktoré je zákonné, objektívne, oprávnené, primerané a správne.

Podľa súčasných technických možností sa celé výpovede zaznamenávajú v úplnom znení a neskôr sa podľa potreby prepisujú do obyčajného písma celé, alebo ich časti. Tak postupoval v danej trestnej veci aj okresný súd. K tomu však je potrebné uviesť, že predseda senátu je povinný dbať na to, aby hlavné pojednávanie nebolo zdržované výkladmi a prejavmi, ktoré nemajú vzťah k prejednávanej veci, a aby bolo zamerané čo najúčinnejšie na objasnenie veci v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie. Týmto ustanovením § 253 ods.3 Tr. por. sa predseda senátu neriadi.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.